

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2001-2002

27 juni 2002

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR LEEFMILIEU, NATUURBEHOUD EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag om uitleg van mevrouw Marleen Van den Eynde tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de informatieplicht van de verpakkingsverantwoordelijken

Vraag om uitleg van de heer Jacky Maes tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over het opzetten van een regionaal landschap voor de IJzer- en Handzamevallei

Vraag om uitleg van de heer Jos Stassen tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie en tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de uitvoering van de resolutie betreffende de toepassing van de habitat- en vogelrichtlijn ter compensatie van grote infrastructuurwerken in de Westerschelde en de Zeeschelde

Vraag om uitleg van de heer Johan Malcorps tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over het illegaal storten van asbesthoudend afval in Vlaanderen

Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening

Donderdag 27 juni 2002

WAARNEMEND VOORZITTER : De heer Erik Matthijs

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 10.12 uur.*

Vraag om uitleg van mevrouw Marleen Van den Eynde tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de informatieplicht van de verpakingsverantwoordelijken

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Van den Eynde tot mevrouw Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de informatieplicht van de verpakingsverantwoordelijken.

Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, in het kader van het samenwerkingsakkoord inzake preventie en beheer van verpakingsafval van 5 maart 1997, is elke verpakingsverantwoordelijke verplicht te voldoen aan de informatieplicht. De verpakingsverantwoordelijke moet jaarlijks een aangifte doen van verschillende gegevens bij de Interregionale Verpakingscommissie, om aan de terugnameplicht te kunnen voldoen.

In de praktijk blijkt dat sommige handelaars die de producten verdelen die resulteren onder huishoudelijk afval, onmogelijk om aan de recyclageverplichting kunnen voldoen, omdat ze niet kunnen bewijzen dat ze het verpakkingsmateriaal recycleren. Zodoende worden ze verplicht om zich aan te sluiten bij een erkend organisme.

Een deel van de handelaars blijft toch onwetend over de verplichting inzake het verpakingsafval. Het gevolg is dat vele van deze handelaars enkele jaren na het invoeren van dit samenwerkingsakkoord nog steeds niet aan de wetgeving voldoen.

Mevrouw de minister, bent u op de hoogte van de onduidelijkheid van het samenwerkingsakkoord, de verplichtingen voor de verpakingsverantwoordelijke, en de onwetendheid van sommige handelaars over deze wetgeving ? Is het logisch dat die verpakingsverantwoordelijke, indien hij uit onwetendheid nog steeds geen bijdrage heeft betaald, en zich retroactief wil laten aansluiten om aan alle verplichtingen te voldoen, toch een boete of intrest moet betalen ?

Aangezien deze verplichting blijkbaar nog niet door elke handelaar gekend is, lijkt er toch een aantal handelaars niet aan de wetgeving te voldoen. Mevrouw de minister, op welke manier wilt u werk maken van een actief beleid inzake het samenwerkingsakkoord ?

De voorzitter : Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua : Mijnheer de voorzitter, collega's, het samenwerkingsakkoord van 30 mei 1996 is in werking getreden op 5 maart 1997. Voor de kleinhandelaars, dat zijn verkopers met een gecumuleerde verkoops- of verbruiksoppervlakte van maximum 200 m², is het samenwerkingsakkoord pas in werking getreden op 5 maart 2000.

Het samenwerkingsakkoord legt aan de zogenaamde verpakingsverantwoordelijken de terugnameplicht en de informatieplicht op. De terugnameplicht is de verplichting om de in het samenwerkingsakkoord bepaalde percentages van recyclage en nuttige toepassing te behalen, door ofwel het verpakingsafval dat men op de markt heeft gebracht, zelf terug te nemen, ofwel het behalen van de percentages toe te vertrouwen aan een erkend organisme. De informatieplicht is de plicht om de Interregionale Verpakingscommissie op de hoogte te brengen van de wijze waarop men aan de terugnameplicht voldoet.

Dua

De verpakingsverantwoordelijke is degene die goederen heeft doen verpakken of zelf heeft verpakt, als die goederen, bestemd voor de Belgische markt, in België worden verpakt. Hij is ook degene die de verpakte goederen uit het buitenland heeft geïmporteerd, wanneer die goederen, bestemd voor de Belgische markt, niet in België worden verpakt. Tenslotte is de verpakingsverantwoordelijke het bedrijf dat heeft geïmporteerd en ontpakt, wanneer bedrijfsmatige goederen, bijvoorbeeld grondstoffen, worden geïmporteerd om ze onmiddellijk in het bedrijf te ontpakken. De verpakingsverantwoordelijke wordt dus duidelijk gedefinieerd.

Handelaars die producten verdelen, zijn dus enkel verpakingsverantwoordelijke voor de goederen die ze in België doen verpakken of voor de verpakte goederen die ze importeren.

Eindverkopers zijn doorgaans geen verpakingsverantwoordelijke voor de producten die ze verkopen. Zij zijn echter wel verpakingsverantwoordelijke voor de serviceverpakkingen die ze gebruiken, dus voor verpakkingen die ter plekke worden aangebracht, zoals kassazakken, broodzakken, foliepapier voor slagerijen, enzovoort. Voor deze serviceverpakkingen moeten zij zich evenwel niet aansluiten bij een erkend organisme, aangezien de leveranciers van de serviceverpakkingen dit voor hun klanten doen.

Het probleem van onduidelijkheid en onwetendheid bij handelaars mag zeker niet overroepen worden. Dit neemt niet weg dat sommige bedrijven nog niet in orde zijn met de wetgeving. Om de onduidelijkheid of onwetendheid weg te werken, zijn de toezichtacties van de IVC, die belast is met de controle op de wetgeving, in de eerste plaats gericht op communicatie, en pas in de tweede plaats, wanneer dit gerechtvaardigd is, op bestraffing. De IVC neemt op regelmatige basis contact op met de beroepsfederaties van de bedrijven om toelichting te verschaffen bij de wetgeving. De IVC neemt deel aan toelichtingsvergaderingen georganiseerd door de sectoren of door derden, en aan milieubeurzen die worden georganiseerd voor bedrijven en particulieren.

In nauwe samenwerking met de erkende organismen wordt systematisch nagegaan in welke beroepssectoren er zich problemen kunnen voordoen, en of een sectorspecifieke communicatie kan worden opgezet.

De Interregionale Verpakingscommissie heeft via de erkenningen van de organismen FOST Plus en VAL-I-PAC de mogelijkheid gecreëerd voor bedrijven om zich naderhand in orde te stellen met de wetgeving door retroactief aan te sluiten. Deze regeling is juist ingegeven door de vaststelling dat sommige bedrijven door onwetendheid niet in orde zijn.

Bedrijven die zich retroactief aansluiten bij een erkend organisme, krijgen geen sanctie. Ze betalen evenwel een bedrag dat gelijk is aan de intresten die de bijdragen aan het organisme zouden hebben opgebracht in de jaren dat men niet was aangesloten. Dat is een billijke houding. Het zou oneerlijk zijn deze intresten niet te doen betalen, omdat op die wijze de bedrijven, die zich al van in het begin in orde hebben gesteld, concurrentieel zouden worden gestraft.

Er wordt momenteel een actief beleid gevoerd, zeker door de IVC, opdat iedereen zich zou aansluiten. We moeten dat op die manier voortzetten, en als er al onwetendheid is, die proberen op te vangen.

De voorzitter : Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde : Wordt er aan de centra voor opleiding tot KMO of zelfstandigen, informatie bezorgd over de wetgeving ? Sommige handelaars die met een zaak beginnen, weten niet welke wetgeving hen boven het hoofd hangt.

Minister Vera Dua : Ik zal dat eens navragen, mevrouw Van den Eynde. Ik vermoed dat in een normale KMO-opleiding alle mogelijke wetgevingen aan bod komen. Het zou me verwonderen als er niet voldoende aandacht zou zijn voor de milieuwetgeving. Ik zal vragen aan de OVAM dat ze daar de aandacht op vestigt.

Mevrouw Marleen Van den Eynde : Sommigen starten een zaak zonder een opleiding. Het zou kunnen dat er bij het toekennen van een BTW- of handelsregisternummer, lijsten worden gegeven met wetgevingen waaraan die mensen moeten voldoen. Dat moet in goede banen worden geleid, zodat ze aan die verplichtingen kunnen voldoen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Jacky Maes tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over het opzetten van een regionaal landschap voor de IJzer- en Handzamevallei

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Maes tot mevrouw Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over het opzetten van een regionaal landschap voor de IJzer- en Handzamevallei.

De heer Maes heeft het woord.

De heer Jacky Maes : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, het IJzerbekken ligt ons allen na aan het hart. Zeer velen staan achter het natuurbeleid in de Westhoek. We zullen dat volgende week dinsdag zelf nog eens kunnen vaststellen. Er is een trendbreuk gekomen met het Plan Otter. De inspanningen van de overheid beginnen hun vruchten af te werpen. Tussen landbouw en natuurbehoud is er begrip gerezen. Er is een werkbare sfeer gegroeid. Ondertussen groeit ook de recreatie. Steeds meer wandelaars, fietsers en natuurbelevers ontdekken de streek.

Momenteel zijn rond het IJzerbekken de volgende instanties actief : de VLM, Natuurpunt, Aminal – afdeling Natuur, Aminal – afdeling Bos en Groen, Aminal – afdeling Water, de VMW, het provinciebestuur, het polderbestuur Noordwatering, het Instituut voor Natuurbehoud, het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer en de gemeentelijke milieudiensten. Dit zijn trouwens nog maar de voornaamste, want er zijn er nog veel meer.

Iedereen is bezig op een beperkt terrein, maar van een geïntegreerd beleid is geen sprake. Administraties en andere betrokken instanties spreken en overleggen veel te weinig. Daardoor worden financiële middelen en menselijke inspanningen niet altijd optimaal gebruikt. De betrokkenen, de gemeenschap en de burgers zien vaak door het bos de bomen niet meer. Alles is eigenlijk te ondoorzichtig. Bij het Ecologisch Impulsgebied IJzervallei was er overleg. Het bekkencomité is op vandaag niet in staat en niet doortastend genoeg om veel te betekenen voor een geïntegreerd beleid.

In het verleden heb ik er ook al voor gepleit om voor de IJzer- en de Handzamevallei een nieuw overleginstrument op te zetten. Vandaag wil ik dat nog meer doen door het opzetten van het instrument van het regionaal landschap, naar analogie van het Heuvelland. Hierbij zijn er 4 doelstellingen.

Ten eerste moet er een totaalvisie worden uitgeschreven. Vandaag zijn er deelvisies, maar die moeten op elkaar afgestemd worden en gebundeld worden. Ten tweede moet er één geïntegreerd actieplan worden opgesteld. De verschillende instanties moeten hun werk blijven doen, maar een globale visie moet als leidraad dienen. Alle instanties moeten samenwerken. Ten derde moet er sprake zijn van één communicatieplan naar alle betrokkenen : burgers en besturen. Er mag dus geen sprake zijn van tientallen folders met elk een eigen invalshoek. Ten vierde moet er één 'Valleiloket' komen met lage drempel. Iedere betrokkene moet op één plaats in de streek terecht kunnen voor alle informatie : formuleren, het signaleren van problemen, enzovoort. De meest geschikte plaats daarvoor is het Blankaartkasteel.

Waarom is nu een geïntegreerd model de juiste oplossing ? Een aantal problemen bewijzen dat het oprichten van een regionaal landschap om de verschillende besturen te laten samenwerken, hoogst noodzakelijk is.

Ten eerste is er het aspect van de erosiebestrijding. De baggering van de IJzer en de Handzamevaart hebben de gemeenschap meer dan 12 miljoen euro gekost. Als er geen preventieve maatregelen worden genomen, zitten we binnen 10 tot 12 jaar met dezelfde ellende en dezelfde hoge kosten opgescheept.

Ten tweede is er het aspect van de landschapszorg. Er verdwijnen vandaag meer bomen, hagen en struiken dan dat er worden aangeplant. Een actief landschapsherstel moet een goede samenwerking tussen landbouwers, milieuverenigingen en gemeentebesturen noodzakelijk maken.

Ten derde moeten de gemeentebesturen zelf meer worden betrokken bij het beleid. Zij zijn vandaag de zwakke schakel. Aan hen wordt iets opgelegd of verboden, zonder dat er eigenlijk overleg wordt gepleegd. Daardoor haken de gemeentebesturen af.

Ten vierde is het wenselijk dat er een algemeen onthaal- en recreatieplan komt voor het IJzerbekken. De IJzer- en Handzamevallei heeft enorm veel succes. De fietsers, de kajakkers en de wandelaars komen in groten getale, maar alles moet binnen de nodige lijnen getraceerd worden. Er zijn ook vormen die minder gewenst zijn : quads, lawaaiige modelvliegtuigen, crossers. Alles toelaten kan niet. Daarom moeten er dus op een geïntegreerde manier in onderlinge afspraak maatregelen kunnen worden genomen.

Maes

Ten vijfde speelt ook de landbouwsector een belangrijke rol. Deze sector zal een belangrijke partner blijven voor het behoud van natuur en landschap in de streek. Hooilandbeheer en begrazing van weiden mogen niet verdwijnen. De landbouw moet behandeld worden als een bondgenoot. Ook daar moet aan worden gewerkt.

Ten zesde is er het aankoopbeleid. Dat is nu opgestart, maar het gaat te traag. Ook dat moet worden gestimuleerd door een gezamenlijke aanpak.

Ten zevende is water in het IJzerbekken van het allergrootste belang. De kwaliteit is van belang, maar ook de kwantiteit vraagt aandacht en is erg belangrijk. Het maatschappelijk belang van waterrijke gebieden als buffer tegen overstromingen, voor drinkwater of voor natuurbehoud kan niet genoeg worden benadrukt.

Ten slotte is het wenselijk dat er op korte termijn natuurkerngebieden worden aangewezen en dat er natuurontwikkelingsprojecten worden opgestart, zodat samenwerkingsverbanden met landbouwers kunnen worden afgesloten.

De basis voor het herstel van de IJzer- en Handzamevallei is nu gelegd. Het komt er nu op aan af te werken wat gestart is, nauwer samen te werken tussen de verschillende sectoren en besturen, en vooral ook voor een aantal zaken structurele oplossingen uit te werken.

Mevrouw de minister, wat is uw visie op de toekomst van het herstelbeleid in de IJzer- en Handzamevallei? Bent u bereid om een nieuw werkinstrument in de vallei op te zetten, teneinde een geïntegreerd beleid te kunnen voeren? Welke structuur zal dit hebben? Wat is de timing?

De voorzitter : Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua : Mijnheer de voorzitter, collega's, voor een deel van de gestelde vragen kan ik verwijzen naar de antwoorden die ik heb gegeven op eerdere vragen om uitleg, vooral dan met betrekking tot de herstelprojecten in de Handzame- en IJzervallei. Mijnheer Maes, u weet dat er vanuit mijn bevoegdheidsdomein veel aandacht is voor het IJzerbekken. Ik verwijs onder meer naar uitvoeringsprojecten in het kader van de landinrichting en naar de aankopen in de Handzamevallei. Ook de ambtenaren leveren heel wat inspanningen om zaken te realiseren. Er zijn natuurlijk altijd be-

perkingen. Men moet bijvoorbeeld altijd onderhandelen.

Ik wil uiteraard in het bijzonder verwijzen naar het herstelproject in het Blankaartbekken. Dit is echt wel een doorbraak na jaren van getwist ter plaatse. Ik heb onlangs nog geïnformeerd wat de situatie daar is. Het zou daar vrij goed lopen. De strijdbijl is blijkbaar definitief begraven. Dat is een zeer grote verdienste. Ik wil hier dan ook mijn appreciatie uitspreken over de manier waarop alle diensten goed samenwerken in dit project. Overigens is er ook een intense samenwerking met partners buiten de leefmilieuadministratie.

Wat betreft de nieuwe werkinstrumenten die moeten zorgen voor een geïntegreerde benadering, lijkt het me logisch dat we via het decreet integraal waterbeheer voor een bijkomende dynamiek zullen zorgen. Daarin wordt immers de bekkenwerking geïntegreerd. U weet ook dat het IJzerbekken als prioritair bekken is geselecteerd om er een bekkenbeheerplan op te maken. Het bekkenbeheerplan moet dan het instrument vormen om via de bekkencomités alle mogelijke menselijke energie en middelen op een efficiënte manier aan te wenden. In afwachting van de goedkeuring van het decreet integraal waterbeheer is intussen reeds gestart met de voorbereiding van de opmaak van het bekkenbeheerplan.

Dan was er uw vraag over de oprichting van een regionaal landschap voor de IJzer- en Handzamevallei. Ik veronderstel dat u weet hoe die regionale landschappen tot stand komen en werken. Dat moet groeien vanuit een lokale dynamiek. Ik wens dat ook voor nieuwe regionale landschappen de dynamiek van onderuit komt. Mijns inziens is dit trouwens ook niet anders mogelijk. Het Vlaams Gewest kan moeilijk zelf actief regionale landschappen gaan oprichten. De regionale landschappen die er nu zijn, zijn ontstaan op vraag van de lokale actoren op basis van een plaatselijke nood. Wel is het onze taak om te zorgen voor de nodige ondersteuning in verband met de werking.

Zelf denk ik dat in de desbetreffende regio inderdaad zeker potenties aanwezig zijn en dat het een goede locatie zou zijn om een regionaal landschap te laten functioneren. Als er een goed dossier wordt opgemaakt in verband met de aanvraag tot erkenning, dan zal ik mijn diensten zeker de opdracht geven om dit ernstig te onderzoeken en te ondersteunen, zodat we tot een voorlopige erkenning kunnen overgaan. Laten we er dus alles aan doen om de lokale actoren samen te brengen, zodat dat regionaal landschap er kan komen.

Dua

De ervaringen die we hebben met dat instrument, zijn niet overal even goed. Het heeft echter wel enorme potenties om alles wat ter plaatse aanwezig is, te bundelen. Op die manier kan men erin slagen alle neuzen in dezelfde richting te laten wijzen. Ik sta dus positief ten opzichte van het idee, maar het initiatief moet wel van de lokale actoren komen.

De voorzitter : De heer Maes heeft het woord.

De heer Jacky Maes : Mevrouw de minister, ik dank u voor uw positief antwoord. We zullen de lokale actoren er zeker toe aansporen om een goed dossier naar voren te brengen. Het verleden bezwaart het bekkencomité te zeer om in te staan voor dat geïntegreerd beleid. Mijns inziens zal het regionaal landschap IJzerbekken een zeer goede werking kunnen ontwikkelen, zodat we kunnen afwerken waarmee we gestart zijn.

Minister Vera Dua : Ik wil daar even op ingaan. Het verleden heeft natuurlijk altijd zijn prijs. Dat weten we. Dat blijft altijd een invloed hebben. Aan de andere kant moeten we echter toch hoopvol zijn. We weten hoe de structuur is op het niveau van het geïntegreerd waterbeleid. U weet hoe we dat vastleggen in het decreet. Men zal dus met een nieuwe lei moeten beginnen en ook de bekkenwerking op een degelijke manier moeten uitbouwen. Het gaat hier immers om een essentieel gebied. Ik hoop dus echt dat de invloed van het verleden niet in die mate een rol zal spelen dat het onmogelijk blijkt een goede bekkenwerking te realiseren. Ik zal er mij in ieder geval voor inzetten dat zoiets niet gebeurt.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Jos Stassen tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie en tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de uitvoering van de resolutie betreffende de toepassing van de habitat- en vogelrichtlijn ter compensatie van grote infrastructuurwerken in de Westerschelde en de Zeeschelde

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Stassen tot de heer Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams

minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie en tot mevrouw Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de uitvoering van de resolutie betreffende de toepassing van de habitat- en vogelrichtlijn ter compensatie van grote infrastructuurwerken in de Westerschelde en de Zeeschelde.

De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, ik zou mijn vraag om uitleg ook willen openen met de mooie zinsnede 'het verleden heeft zijn prijs'. (*Gelach*)

Uit berichten in de pers heb ik begrepen dat de eerste hindernis voor het zogenaamde validatiedecreet of nooddecreet genomen is. Er moet nog wel een uitspraak ten gronde komen van het Arbitragehof, maar een aantal van de zaken die door het decreet aan de regering worden opgedragen, zullen in ieder geval worden uitgevoerd.

Met andere woorden, ook de uitvoering van de begin dit jaar goedgekeurde resolutie zal nodig zijn. In deze resolutie werd vrij gedetailleerd een hele reeks van opdrachten gegeven aan verschillende ministers. Bepaalde van die opdrachten vragen de nodige tijd omdat die ook de nodige onderzoeks- en inspraakprocedures moeten doorlopen.

Eén bepaalde opdracht, die werd gegeven aan de ministers Dua en Stevaert, was de installatie van een beheerscommissie. In de resolutie werd namelijk een hele reeks van natuurcompensaties naar voren geschoven. Die natuurcompensaties sluiten aan bij de uitvoering van de milieu- of natuurrichtlijnen van Europa. Een aantal compensaties hadden moeten worden uitgevoerd voor grote projecten uit het verleden en voor grote projecten vandaag. Die werden er dus allemaal in opgesomd.

Om dat allemaal goed te laten verlopen, werd in die resolutie een beheerscommissie voorgesteld. Die beheerscommissie diende de uitvoering van de compensatiemaatregelen te begeleiden, de resultaten op te volgen, enzovoort. De opdrachten werden vrij duidelijk omschreven in de resolutie.

Ook inzake de samenstelling werd er al een bepaald standpunt naar voren geschoven. In de resolutie staat dat minstens de terreinbeherende verenigingen uit de regio – dus de natuurverenigingen – en de plaatselijke landbouworganisaties deel uitmaken van deze beheerscommissie. De regering kan er natuurlijk nog een hele reeks andere instanties deel van laten uitmaken.

Stassen

Mijn vraag is heel eenvoudig. Misschien is ze wel enigszins achterhaald door de beslissing van de Vlaamse regering. Er is echter weinig over gecommuniceerd, waarschijnlijk omdat andere dossiers meer communicatie nodig hadden of meer aandacht kregen. Ik vind het echter toch belangrijk dat hierover gecommuniceerd wordt. Daarom heb ik de volgende eenvoudige vragen.

Mevrouw de minister, hoe staat het nu met de oprichting van de beheerscommissie ? Met andere woorden, wat is de inhoud van de beslissing van vorige week vrijdag ? Wie maakt er deel van uit ? Over welke middelen – materieel en qua personeel – zal deze commissie beschikken ?

De voorzitter : Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua : Mijnheer Stassen, het ontwerpprotocol ter uitvoering van het compensatieplan en de flankerende maatregelen van het validatiedecreet werden vrijdag jongstleden op de Vlaamse regering geagendeerd. Ze werden toen ook goedgekeurd.

De Vlaamse regering besliste haar goedkeuring te hechten aan het ontwerpprotocol deel II ter uitvoering van het compensatieplan van grote infrastructuurwerken in de Westerschelde en Zeeschelde. Dit betekent dat conform het advies van de Inspectie van Financiën 3 deskundigen kunnen worden geworven bij de afdeling Natuur : de voorzitter en de secretaris van de beheerscommissie en 1 deskundige die moet zorgen voor inhoudelijke ondersteuning.

Er werden eenmalige investeringen en jaarlijkse recurrente kosten aangevraagd en verkregen met de goedkeuring van het protocol. We weten dus zeker dat die commissie ook effectief zal werken. De afdeling Natuur zal spoedig overgaan tot de werving van het personeel en de aankoop van alle nodige middelen, zodat de beheerscommissie snel in werking kan treden.

De beheerscommissie wordt als volgt samengesteld : op voordracht van het Vlaams Gewest, telkens 1 vertegenwoordiger en 1 plaatsvervanger van de respectieve afdelingen Natuur en Land van Aminal en van de afdeling Maritieme Toegang van de administratie Waterwegen en Zeewezen ; op voordracht van de Vlaamse Landmaatschappij, 1 vertegenwoordiger en 1 plaatsvervanger ; op voordracht van het Havenbedrijf, 1 vertegenwoordiger en 1 plaatsvervanger ; op voordracht van de

Maatschappij, 1 vertegenwoordiger en 1 plaatsvervanger ; op voordracht van de gemeente Beveren, 1 vertegenwoordiger en 1 plaatsvervanger ; op voordracht van de erkende terreinbeherende natuurverenigingen uit de regio, 2 vertegenwoordigers en 2 plaatsvervangers ; op voordracht van de plaatselijke landbouworganisaties, 2 vertegenwoordigers en 2 plaatsvervangers.

De beheerscommissie kan te allen tijde deskundigen horen, overeenkomstig de procedure die zal worden vastgesteld in het huishoudelijk reglement.

De vertegenwoordiger van de afdeling Natuur is tevens voorzitter van de beheerscommissie. De secretaris maakt geen deel uit van de beheerscommissie en wordt geworven door de afdeling Natuur. De taken van de secretaris worden uitvoerig beschreven in het huishoudelijk reglement. De personele en de werkingskosten – inclusief de eenmalige investeringskosten – van het secretariaat en van de beheerscommissie worden gedragen door de afdeling Natuur. De huisvesting en de hieraan verbonden logistieke kosten worden gedragen door de afdeling Maritieme Toegang.

Er wordt voorts ook 1 deskundige inhoudelijke ondersteuning aangeworven bij de afdeling Natuur. Die zal het effectieve terreinbeheer en de inrichting ervan ondersteunen. Die zal als standplaats Brussel hebben. Deze deskundige zal tevens instaan voor het beheer van natuurcompensaties in het kader van het Sigmaplan, met name in Kruibeke en andere gebieden langs de Schelde en de Durme. Deze deskundige zal worden opgeleid door de huidige coördinator op het hoofdbestuur van de afdeling Natuur.

Het startschot is gegeven. Nu moeten de aanwervingen gebeuren. Dan kan die beheerscommissie volledig autonoom starten met haar werkzaamheden.

De voorzitter : De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen : Mevrouw de minister, ik dank u voor uw antwoord en voor het feit dat de zaken nu vooruitgaan. Ik hoop inderdaad dat deze commissie nu aan het werk kan gaan. Ik hoop dus dat er echt kan worden gewerkt, waarbij men de interne tegenstellingen kan overstijgen. Ik vind het trouwens goed dat er gediscussieerd kan worden tussen de natuurverenigingen en de landbouwverenigingen en hoop dat men zo snel mogelijk tot resultaten zal komen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Johan Malcorps tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over het illegaal storten van asbesthoudend afval in Vlaanderen

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Malcorps tot mevrouw Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over het illegaal storten van asbesthoudend afval in Vlaanderen.

De heer Malcorps heeft het woord.

De heer Johan Malcorps : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, de commissaris van de Nederlandse provincie Noord-Brabant beweerde 2 weken geleden dat asbesthoudend afval illegaal wordt afgevoerd naar België en er massaal wordt gedumpt op stortplaatsen. Dit zou gebleken zijn bij een groots opgezette controleactie van de Nederlandse milieu-inspectie.

Nadien werden deze boude beweringen gerelativeerd, want er werden nog geen pv's opgemaakt. De Nederlandse politie heeft wel vermoedens, maar er werden terzake geen concrete overtredingen vastgesteld. Het zou met name gaan om asbesthoudende golfplaten afkomstig van afgebroken varkensstallen.

Mevrouw de minister, bent u op de hoogte van de invoer van asbesthoudend afval uit Nederland in Vlaanderen of de doorvoer van dergelijk afval doorheen Vlaanderen, bijvoorbeeld naar Wallonië of verder ?

In antwoord op mijn vraag van 30 december 2000 antwoordde u dat enkel cementgebonden asbestplaten mogen worden aanvaard op containerparken. Deze platen worden beschouwd als bouw- en sloopafval. Zij moeten te allen tijde apart worden gehouden omdat ze niet mee mogen met het recupereerbare bouw- en sloopafval. De cementgebonden asbestplaten moeten afgevoerd worden naar een daartoe vergunde verwerkingsinrichting, namelijk een klasse 3-stortplaats.

Op een recente studiedag van de Vlaamse Confederatie Bouw werdesignaleerd dat er nog altijd een probleem is met asbestcement afkomstig van sloopwerkzaamheden en renovaties in afvalcontai-

ners. Door een gebrek aan informatie belandt dit materiaal nog vaak in gemengde containers. Zowel bij het sorteer- en breekproces, als later wanneer het asbestcement eventueel in een toepassing van puingranulaten terechtkomt, bestaat er een reëel risico dat er asbestvezels vrijkomen, met alle gevolgen voor de volksgezondheid van dien.

Mevrouw de minister, is er effectief voldoende toezicht op de containerparken inzake de naleving van deze voorschriften ? Is er voldoende toezicht op de klasse 3-stortplaatsen om het dumpen van asbesthoudend afval, eventueel afkomstig uit het buitenland, te voorkomen ?

Hoe staat het met de aangekondigde evaluatie van het sectoraal Uitvoeringsplan Bouw- en Sloopafval wat de afzet en verwerking van de asbesthoudende afvalmaterialen betreft ? Hoe staat het met de realisatie van de selectieve sloopbestekken die volgens de sector een oplossing kunnen bieden voor het probleem ? Zullen die worden opgelegd via de leefmilieureglementering of via bouwvergunningen ? In welke grenscontroles wordt eventueel voorzien ? Hoe kan worden samengewerkt met de Nederlandse autoriteiten ?

Tot slot nog een algemene vraag : hoe ver staat het met de beleidsnota Asbestbeheersing ? Welke aanvullende maatregelen worden concreet voorgesteld ? Komen er Vlaamse kwaliteitsnormen voor asbest in de lucht, en zo ja, welke ? Zullen er extra maatregelen nodig zijn om overal in Vlaanderen aan deze normen te voldoen ?

De voorzitter : Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua : Mijnheer de voorzitter, collega's, het toezicht op de containerparken berust, zoals voor alle klasse 2- en klasse 3-inrichtingen, bij de gemeenten. Zij staan in voor de naleving van de vergunningsvoorwaarden en moeten de aard van de aangevoerde afvalstoffen controleren.

De exploitanten van de klasse 3-stortplaatsen zijn verplicht om een afvalstoffenregister bij te houden. Hierin worden onder meer de aard en de oorsprong van de afvalstoffen vermeld. Door het nazicht van dit register kan men steeds nagaan of er al dan niet asbesthoudende cementplaten werden aangevoerd. Bovendien worden deze stortplaatsen, zoals ook de andere categorieën van stortplaatsen, regelmatig visueel door de toezichthoudende ambtenaren van de afdeling Milieu-inspectie gecontroleerd op de aard van het aangevoerde materiaal. Daarbij is een eventuele monsternamen niet uitgesloten.

Dua

In 1995 werd het Uitvoeringsplan Bouw- en Sloopafval door de Vlaamse regering goedgekeurd. De centrale doelstelling was om in 2000 een minimale recyclagegraad van 75 percent te halen. In december 2001 werd een evaluatierapport 'Vijfjaarlijkse voortgangsrapportage 1995-2000 Uitvoeringsplan Bouw- en Sloopafval' opgesteld. Deze rapportage waarin de initiatieven en de actuele situatie worden beoordeeld zal als basisdocument dienen om een nieuw uitvoeringsplan op te stellen, gepland voor 2003.

Asbesthoudend afval kan in Vlaanderen enkel verwijderd worden door storten na voorbehandeling. Het gaat dan over etikettering, immobilisatie, dubbelwandige verpakking, enzovoort. Omdat de asbestvezels in asbestcementplaten hechtgebonden zijn, mogen deze asbestcementplaten wel gestort worden op een categorie 3-stortplaats.

Het Vlarem II stelt dat bij containerparken het gebonden asbestafval gescheiden opgeslagen moet worden van de rest van het bouw- en sloopafval. Verwerkers van puin – sorteerdere en brekers – mogen geen asbestcement aanvaarden.

Wat de selectieve sloop betreft, wordt vanuit de sector vrij positief gereageerd. Het modelbestek voor sloopwerken wordt op het einde van de maand juni afgewerkt door de werkgroep selectieve sloop. Dit selectief sloopbestek werd aangepast aan de problematiek van asbest en asbestcement en vervolgens getoetst aan de ervaringen die werden opgedaan bij het demonstratiesloopproject van de oude steenbakkerij Eyben te Maasmechelen.

Of de implementatie van het selectief sloopbestek in de wetgeving via de bouwvergunning of via de milieuvergunning zal gebeuren, zal in de conclusie van de werkgroep staan. Persoonlijk heb ik een voorkeur om het te regelen via de bouwvergunning. Ook de sector is daarvoor te vinden.

De OVAM werkt sinds de oprichting van het Europese TFS-project – TransFrontier Shipments of waste – in 1992 intensief samen met de Nederlandse toezichthoudende diensten op het vlak van controles van grensoverschrijdende afvaltransporten. In het kader van het TFS-project vindt de afstemming plaats van de handhaving van de Europese reglementering betreffende toezicht en controle op de overbrenging van afvalstoffen binnen, naar en uit de Europese Gemeenschap. Er worden gezamenlijke acties vastgesteld en er wordt gezamenlijk gerapporteerd.

Om de samenwerking met Nederland nog verder uit te diepen en structureel duurzamer te maken, werd einde vorig jaar het EVOA-platform opgericht. Dit is een informeel samenwerkingsverband met Belgische en Nederlandse overheidsdiensten die betrokken zijn bij de handhaving op internationale afvaltrafiek. Het doel daarvan is te komen tot uitwisseling van activiteiten en projecten, en het op elkaar afstemmen van acties en van de programmering.

De controleactie van de Nederlandse Inspectie Milieuhygiëne die de illegale invoer van asbestafval aan het licht zou hebben gebracht, kadert niet in een TFS-actie. Wel werd de OVAM hiervan op de hoogte gebracht. De resultaten van de actie, meer bepaald het probleem met het asbestafval, werden tot op heden nog niet besproken.

Er zullen meer gerichte controleacties worden uitgevoerd zodra de resultaten van de Nederlandse Inspectie Milieuhygiëne beschikbaar zijn. In elk geval hebben de eigen controleacties, die de OVAM uitvoert in samenwerking met de dienst Risicobeheersing van het federale ministerie van Volksgezondheid en Leefmilieu, bevoegd voor de doorvoer van afvalstoffen, en die plaatsvinden langs de grens met Nederlands Limburg en Noord-Brabant, tot nu toe het probleem van de invoer van asbestafval niet aan het licht gebracht. Een rondvraag bij de gemeentelijke containerparken in de grensstreek leverde ook geen bijkomende informatie op.

We wachten dus op het officiële rapport van de milieu-inspectie van Nederland voor we gerichtere controles zullen uitvoeren. Op het eerste zicht hebben we echter geen directe aanwijzingen dat er een probleem zou zijn.

Er wordt momenteel aan de Asbestnota gewerkt. Ik zal nagaan wanneer die afgewerkt zal zijn.

De voorzitter : De heer Malcorps heeft het woord.

De heer Johan Malcorps : Mijn bezorgdheid blijft bestaan. Het rapport van de Nederlandse milieu-inspectie staat op het internet, iedereen kan dat inzien. Er wordt gezegd dat het met onbekende bestemming richting België is vertrokken. Als er wordt geantwoord dat het 'bij ons weten niet is aangekomen', dan is dat misschien normaal omdat het illegaal is.

Mevrouw de minister, is er wel voldoende controle op het toezicht van de gemeenten op de containerparken ? Of is dat onmogelijk ? U zegt niet echt

Malcorps

dat het onmogelijk is dat er vanuit Nederland asbestgolfplaten op onze containerparken of klasse 3-stortplaatsen terechtkomen. Ik zou meer zekerheid willen dat dat effectief wordt nagegaan. Als het daar vertrekt, moet het toch ergens naartoe gaan. De kans bestaat dus dat het hier in Vlaanderen terechtkomt. We moeten dit serieus nemen en opvolgen, want de Nederlandse milieu-inspectie zal dit probleem niet zomaar melden.

Minister Ver Dua : Er is een voorbereidende nota inzake de asbestproblematiek, die na de zomer zal worden afgehandeld. Daarin staan concrete maatregelen over sensibilisering en een Vlaremwijziging. Als er meer bekend is, wil ik u daarover informeren.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 10.53 uur.*
